

Els minerals, de la terra a la vida quotidiana

Nom del grup:

Data:

Narració: un petit conte de MINERALS

La Júlia havia sortit de casa més d'hora que els altres dies. Portava una motxilla que pesava molt, gairebé no la podia portar i havia d'anar amb el cul enfora i el cap endavant per a mantenir l'equilibri: era plena de pedres i rocs de totes mides i formes. Si anava tan carregada era perquè sabia que el tema que els tocava era "ELS MINERALS". La Júlia estava convençuda que estudiarien pedres i pedregots i per a això portava aquest proveïment. El carregament de pedres va agradar a tothom. La Júlia estava ben satisfeta i ja no pensava si pesaven o no. La mestra també portava una bossa, molt més petita, que deia *minerals*. Els va anar traient de mica en mica perquè fos més emocionant. Els va posar sobre la taula, com si fos una exposició. El grup seguia amb la mirada l'aparició de cada un. Tots eren diferents però no sabien el nom de cap.

- Si no n'hi ha cap d'igual, com ho farem per a reconèixer-los?
- Els hem de mirar molta estona, proposà la Mei.
- Potser també els hauríem d'olorar -va dir la el Ton, però ningú no li va fer cas.

Primer els van mirar, es van fixar en el color, en la forma, en la rugositat. Es van adonar que, si els volien conèixer de veritat, haurien d'anar apuntant en un full les característiques de cada mineral.

- Però quina utilitat tenen? –va dir en Pere que es va adonar que parlava com els científics, perquè, si no, hauria dit "què se'n fa" o "per a què serveixen".
- Bona pregunta, va dir la mestra.

Quan la mestra deia *bona pregunta volia* dir que era encertada i que per fer-la, s'havia pensat molta estona.

- A la classe o a l'escola hi ha objectes o materials que es fan amb minerals?.

Una altra bona pregunta. Si tenien bones preguntes, havien de buscar bones respostes. La primera idea que se'ls va ocórrer va ser que entre tots coneixien força minerals.

Doncs anem dient en veu alta els que coneixem -va dir la Rita, que sempre tenia solucions per no haver d'estar en silenci tota l'hora de classe.

I tots van buscar a tots els racons de la memòria els minerals que coneixien, n'anaven sortint però de seguida es van adonar que uns eren veritat i altres, mentida.

- Tots els minerals brillen.
- Jo tinc un anell amb una pedra que és un mineral.
- Avui en dia els minerals es poden fabricar.
- A casa tenim una pedra molt grossa que és un mineral.
- El meu avi té un arbre tan vell que ja és un mineral.
- Hi ha minerals que se'n fan collarets.
- Hi ha un mineral que fa olor
- ...

La mestra va aturar la conversa perquè s'havia convertit en una xerrameca sense gaire sentit, i havien d'anar per feina. Van tornar a fixar la vista en els minerals de l'exposició. En Pere va recordar que encara no havien parlat de la seva utilitat.

- Si hi ha tants minerals diferents, deuen servir per a coses diferents, oi?

Es van proposar aprendre a identificar els minerals exposats com si fossin geòlegs. Tal com havien quedat es fixarien en les característiques que identifiquen cada mineral: color, forma (de cristall, o no), lluentor, duresa, color de la ratlla. Ho anaven apuntant en un full.

Per saber la importància dels minerals a la vida diària van llegir aquests fulls:

*Hi ha molts objectes que fem servir cada dia que tenen una part de ferro, que deriva de l'**Hematites**, com el despertador o els estris de cuina.*

*L'esfera de les hores del rellotge està protegida per un vidre, que es fa majoritàriament amb **quars**.*

*L'electricitat arriba a les cases o a l'escola a través de cables de coure, que s'obté del mineral **calcopirita**.*

*Si escrivim amb llapis ho fem amb un mineral, que es diu **grafit**.*

*Per rentar plats molt bruts, podem fer servir detergent en pols barrejat amb **calcita**.*

*Hi ha un mineral que ens és molt útil per a deixar el cos ben fi. Parlem del **talc**.*

*Hi ha un mineral que es diu **sofre** que desagrada als gossos. És útil perquè no facin pipí on no toca.*

*La sal és un mineral que s'extreu de l'**halita**.*

Van trobar que hi havia noms que no costaven gens. S'entrebancaven amb alguns com la **calcopirita**, però eren divertits com quan aprens paraules o embarbussaments com "setze jutges d'un jutjat mengen fetge d'un penjat". Això els va animar a aprendre's noms, tots els que podien.

Quan la mestra els va dir que gràcies als minerals ens escalfem, tenim llum, fem funcionar ordinadors, i tantes i tantes coses, les noies i nois van saber que el tema que havien estudiat només era una part molt petita del que podien aprendre al llarg de la vida. Era com si haguessin vist el món dels minerals. Però es van adonar que ara tenien els ulls, els dits i el cap més preparats per a conèixer els minerals d'altres maneres.

Acabada la classe, se'n van anar cap a casa. Ningú no portava cap motxilla carregada, com la de la Júlia quan va arribar. El que havien après, ho tenien al cervell i no els pesava gens. Abans de marxar, van tornar a mirar l'exposició. Els minerals ja no eren uns desconeguts, cadascun tenia un nom, i un nom vol dir moltes coses.

